

altid kunne undgaa, det sker faktisk ogsaa nu under Devisen: Af to Onder vælger man det mindste. Der er ingen Tvivl om, at f. Eks. hvor en Socialdemokrat staar overfor en Reformmand, kan denne sidste gøre sikker Regning paa i alt Fald det moderate Venstres Stemmer for at undgaa den Mulighed, at en Socialist bliver valgt. Altsaa vi faa ikke Klarhed over Partiernes Stilling, vi komme meget let til det, som det ærede Medlem er en meget stor Modstander af, nemlig en Sammenslutning af flere Partier mod et enkelt. Det ærede Medlem er jo en meget stor Modstander af den saakaldte Antisocialisme, af dette, at ikke-socialistiske Partier slutte sig sammen for at holde en Socialdemokrat ude. Saa længe imidlertid det ærede Medlem er en Defensor for det System, vi have, vil det ærede Medlem jo paa ingen Maade kunne undgaa denne Mulighed; det er klart.

Ja, for at fremskynde Forhandlingernes Afslutning skal jeg tillade mig at slutte her.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borghjerg: Det ærede Medlem, som nu talte, bebrejdede mig Modsætning mellem Handling og Tale og fandt det endog skrækkeligt — han brugte Ordet —, at jeg her var gaaet ud fra, at der muligvis i Højres Tale under denne Debat laa et Ultimatum, da jeg godt kendte Højres Program fra Foraaret og vidste, at Kravet om Forholdstalsvalg ikke var noget Ultimatum. Jeg tror ikke, det er min Konsekvens, men det ærede Medlems Logik, der her brister. Jeg kender Højres Program fra Foraaret og undrer mig derfor over, at man af Højremænds Tale under denne Debat maatte faa det Indtryk, at de ikke længere stode derpaa, men at det var et Ultimatum. Derfor tillod jeg mig at opfriske Programmet i deres Hukommelse. Det synes jeg er en meget fornuftig og logisk Holdning.

Nu svarede det ærede Medlem, at det ikke er noget Ultimatum, og jeg er da for saa vidt meget glad for, at jeg har fremkaldt denne Besvarelse, men det ærede Medlem føjede tillige til: hvad vi kræve,

er kun, at sidste Punktum i § 32 udgaa. Dette er imidlertid kun at fastholde Ultimatumet paa en anden Maade, nemlig i anden Omgang. Det vilde maaske lette Grundlovsændringens Vedtagelse, men saa rejser Vanskeligheden sig ved Forhandlingen om Valgkredslovens Vedtagelse. Der skulle vi have Debat om Forholdstalsvalg og Flertalsvalg, og hvis saa Højre fastholder Forholdstalsvalg som Ultimatum, strander hele Sagen. Saa have vi faaet en Grundlovsændring, men det vilde være umuligt, saafremt Folketing og Landsting ikke kunne enes om Forholdstalsvalg, at faa den paafølgende Valgkredslov, saa det er ingen Løsning, det ærede Medlem anviser, det er kun en lille Udskydelse af det Tidspunkt, da det skal vise sig, om det er for Alvor eller kun for Agitation, at det ærede Medlem og hans Parti virke for denne Sag. Derfor vil jeg gerne spørge det ærede Medlem: Er dette Krav om, at sidste Punktum i § 32 gaar ud, et Ultimatum fra Partiets Side? Thi hvis saa er, er det i Strid med Højres Manifest fra Foraaret, og saa vil det berede Sagen næsten uovervindelige Vanskeligheder.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ellinger: Det ærede Medlem sagde, at man maatte faa det Indtryk af vore Taler, at det var et Ultimatum fra Højres Side. Det kommer sandelig an paa, hvem „man“ er. For jeg har nylig nævnt, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann) jo paa ingen Maade har faaet dette Indtryk.

Da jeg sagde, at noget var skrækkeligt i det ærede Medlems Foredrag, tog det ikke Sigte paa det, han nu sagde, men derimod paa, at det ærede Medlems forskellige Udtalelser ikke stemte med hinanden.

Det ærede Medlem behøver aldeles ikke at være bange for Konsekvensen af, at sidste Punktum i § 32 gaar ud. Thi det ved det ærede Medlem jo overmaade godt, at en Valgkredslov skulle vi have og faa vi ogsaa, thi ellers er jo overhovedet Valg til Folketinget en Umulighed (*Borghjerg:* Det er det slet ikke!) Jo, det vil